

Carmel Point

Det extraordinära tålamodet hos alla ting!
Denna vackra plats som har vanställts av en hop enplansvillor –
Hur vacker när vi först beskådade den,
Obrutna fält av vallmo och lupiner omgärdade av rena klippor;
Inga intrång, förutom två eller tre hästar på bete
Eller några mjölkkor, gnidande magarna mot blottad berggrund –
Nu har vanställarna kommit: bryr sig platsen?
Inte det minsta. Den äger tiden. Den vet att människor är en flodvåg
Som väller upp och med tiden ebbar ut, att deras arbete
Upplöses. Samtidigt lever bilden av den ursprungliga skönheten
Kvar i varje granitkorn
Lika tryggt som det ändlösa havet som klättrar uppför vår klippa. – Och vi:
Vi måste ocentrera vårt medvetande från oss själva;
Vi måste inhumanisera vårt perspektiv en aning och bli säkra
Som stenen och havet vi skapades av.